

Ministerstwo Zdrowia
Departament Zdrowia Publicznego

Warszawa, 09.03.2018 r.

ZPŚ.073.12.2018

W odpowiedzi na pismo z dnia 23 grudnia 2017 r., w sprawie *oczyszczalni wody i ścieków*, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Oczyszczanie ścieków w oczyszczalniach realizowane jest w oparciu o m.in. następujące procesy oczyszczania:

1. biologiczne – denitryfikacja, nityfikacja, biologiczna defosfatacja, fermentacja metanowa;
2. fizyczne – sedymentacja, flotacja ciśnieniowa, koagulacja, polimeryzacja, absorpcja substancji zanieczyszczających na powierzchni kłaczków osadu czynnego, dezintegracja, podnoszenie ciśnienia mediów celem zapewnienia możliwości ich transportu z uwzględnieniem strat hydraulicznych zarówno liniowych, jak i miejscowych, rekuperacja;
3. chemiczne – defosfatacja chemiczna, dezynfekcja, usuwanie zanieczyszczeń z powietrza z użyciem środków chemicznych dawkowanych w skruberach, stosowanie preparatów w wyżej wymienionych procesach koagulacji i polimeryzacji, usuwanie związków siarki z biogazu, czy dozowanie zewnętrznego źródła węgla.

Biorąc pod uwagę zastosowanie szeregu procesów oczyszczania w powiązaniu ze zmiennością składu dopływających ścieków oraz zrzutami ładunków z ciągów technologicznych gospodarki osadowej, występowaniem inhibitorów reakcji, zbyt niską kwasowością ścieków, mogącą wystąpić niską podażą związków zawierających węgiel organiczny, jak również czynnikami atmosferycznymi – szczególnie temperaturą, która może mieć negatywny wpływ na rozwój bakterii *Nitrosomonas sp.* i *Nitrobacter sp.*, bardzo istotnym zagadnieniem przy projektowaniu oczyszczalni jest uwzględnienie

w projekcie odpowiednich współczynników, zapewniających bezpieczeństwo procesów w tak zmiennych warunkach. Dodatkowo zastosowane technologie na oczyszczalni muszą być dostosowane do liczby osób i objętości ścieków, obsługiwanych przez oczyszczalnię.

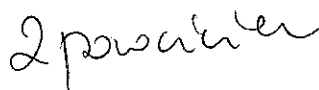
Odnosząc się do kwestii rozcieńczania ścieków wodą słodką informujemy, że jest to proces szkodliwy dla procesów oczyszczania ścieków, gdyż powoduje on zwiększenie obciążenia hydraulicznego oczyszczalni, przy jednoczesnym utrzymaniu dopływającego ładunku zanieczyszczeń na praktycznie tym samym poziomie. W efekcie sprawność procesów technologicznych ulega zmniejszeniu, co prowadzi do zwiększonej emisji zanieczyszczeń do środowiska. Dodatkowo przeciążenie hydrauliczne oczyszczalni spowodowane zwiększonym dopływem ścieków z wodą, może przekroczyć jej zdolność do przyjęcia takiej ilości medium i w konsekwencji spowodować uruchomienie przelewów awaryjnych i zrzut zupełnie nieoczyszczonych ścieków do wód.

Należy mieć również na uwadze, iż w polskim prawodawstwie funkcjonuje szereg aktów prawnych regulujących kwestie ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego. Przykładowo rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, w § 4 reguluje wymagania dla ścieków oczyszczonych, w tym również chlorków występujących w wodach zasolonych. Dodatkowo woda słona jako inhibitor wielu procesów na oczyszczalni ścieków, medium o właściwościach korozyjnych oraz mające wysoką wartość zmineralizowania może powodować np. zatykanie porów w dyfuzorach membranowych, a w szczególności ceramicznych, co doprowadziłoby do zatrzymania oczyszczania ścieków i silnego zanieczyszczenia zbiorników wodnych. Należy tu dodatkowo stwierdzić, że polskie prawo odzwierciedla również uregulowania prawne Unii Europejskiej w tym zakresie.

Ponadto zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 z późn. zm.) to przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody w sposób ciągły i niezawodny, a także zapewnić należyta jakość dostarczanej wody. Organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej zgodnie z art. 12 ust. 1 ww. ustawy sprawują natomiast nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. Prowadzony przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej nadzór dotyczy produktu „finalnego” jaki jest dostarczany konsumentowi

tj. wody w punkcie zgodności (punkt czerpalny zlokalizowany najbliżej przed zaworem głównym, przyłączem wodociągowym). Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest w pełni bezpieczna dla zdrowia jeśli spełnia wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. poz. 2294).

Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać petycję za niezasadną.

DYREKTOR
Departamentu Higieny i Sanitacji
Justyna Mieszalska